

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 16C/153/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3116216912
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Gabriela Chudovská
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2019:3116216912.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín v konaní pred sudkyňou Mgr. Gabrielou Chudovskou, v právnej veci žalobcu: J. M. M., bytom K. 4, C., proti žalovanému: Slovenská republika - zastúpená Ministerstvom dopravy a výstavby SR, so sídlom Nám. Slobody 6, Bratislava, za účasti intervenienta na strane žalovaného: Y. F., so sídlom XXX XX F. XX, právne zastúpeného: Mgr. Július Meszároš, advokát, so sídlom Nám. Sv. Anny 7269/20B, Trenčín, o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím a nesprávnym úradným postupom orgánu verejnej moci, takto

rozhodol:

I. Súd návrhy žalobcu na prerušenie konania do právoplatného skončenia konania o kasačnej sťažnosti vedeného na Najvyššom súde SR pod sp.zn. 3Sžk/15/2019 a do skončenia konania o ústavnej sťažnosti žalobcu podanej proti uzneseniu Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Sžk/15/2019 zo dňa 12.6.2019 zamieta.

II. Súd žalobu zamieta.

III. Žalovaný a intervenient na strane žalovaného majú proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 27.09.2016 domáhal zaplata sumy 54.067 eur s úrokom z omeškania.

2. Žalobu skutkovo odôvodnil tým, že dňa 24.07.2002 doručil na Okresný úrad Trenčín - odbor životného prostredia žiadosť o dodatočné povolenie stavby - Prestavba mlyna na polyfunkčný dom Drietoma. Okresný úrad dňa 05.08.2002 oznámil účastníkom a dotknutým orgánom začatie zlúčeného územného a stavebného konania a nariadil ústne konanie spojené s miestnym zisťovaním na deň 23.09.2002. Účastníci si neuplatnili žiadne námietky. Orgán štátnej vodnej správy Okresného úradu v Trenčíne - odbor životného prostredia s vydaním dodatočného povolenia stavby nesúhlasil z dôvodu, že žalobca tento orgán nepožiadala o vyjadrenie, či je stavba z hľadiska ochrany vodných pomerov možná. Žalobcovi preto bola uložená povinnosť požiadať o súhlas vodohospodárskeho orgánu na umiestnenie a povolenie napojenia čističky odpadových vôd. Dňa 13.12.2002 vydal vodohospodársky orgán vyjadrenie, v ktorom súhlas požadovaný stavebným úradom podmienil splnením 10 podmienok. Stavebný úrad - Okresný úrad v Trenčíne odbor životného prostredia v termíne do 31.03.2003 dokedy bol všeobecným stavebným úradom, nedokončil konanie a tým porušil § 4 ods. 3 zákona č. 416/2001 Z.z. ako aj metodický pokyn ministerstva, teda predpisov, ktoré mu prikazovali konania začaté pred 01.01.2003 dokončiť. Snaha stavebného úradu žalobcu poškodiť je zrejmá z prerušenia konania vydaného dňa 19.03.2003 nezaslaného všetkým účastníkom, tj nezákonným neprávoplatným rozhodnutím, ktoré bolo žalobcovi doručené dňa 07.04.2003, kedy už nemohol žalobca vykonať doplnenie žiadosti. Ďalej žalobca opísal ďalší priebeh konania a uviedol, že vidí nezákonnosť rozhodnutia Krajského úradu v Trenčíne - odboru

životného prostredia zo dňa 15.08.2003 v tom, že preskúmal neprávoplatné procesné rozhodnutie Okresného úradu v Trenčíne - odboru životného prostredia zo dňa 19.03.2003 a stavebný úrad druhého stupňa odôvodnil rozhodnutie klamstvom. Voči tomuto nezákonnému rozhodnutiu sa nikto neodvolal, toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 02.09.2003 a žalobca v tom čase nemal takú vedomosť, akú ma teraz. Dňa 28.01.2004 vydal Obvodný úrad životného prostredia v Trenčíne rozhodnutie, ktorým žalobcovi udelil povolenie na uskutočnenie vodnej stavby, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 28.02.2004. Po splnení podmienky a síce, po doplnení žiadosti o povolenie na uskutočnenie vodnej stavby bola Obec Drietoma povinná vo veci rozhodnúť. Škodu mu úmyselne spôsobil výkonný orgán štátu tým, že pred vydaním rozhodnutia vo veci požadoval vydanie povolenia na vodnú stavbu, ktorú bol povinný vybudovať a pre nesprávny úradný postup (stavebný úrad rozhodnutie nevydal), nemohol užívať. V čase vybudovania obecnej kanalizácie, na ktorú je žalobca povinný sa napojiť, žalobcovi už neplatí povolenie na vypúšťanie odpadových vôd do toku Drietomica, a tak vodná stavba sa stala pre žalobcu zbytočnou. Výšku škody si vyčísluje ako cenu vykonaných stavebných prác na vodnej stavbe - peniaze, ktoré z vlastného vrecka vynaložil na vybudovanie vodnej stavby + nemajetkovú ujmu. O škode sa žalobca dozvedel z oznámenia o spôsobe a možnosti napojenia sa na obecnú kanalizáciu Obce Drietoma č. XXXX/XXXX zo dňa 10.09.2015 na internete dňa 10.02.2016, a preto právo na náhradu škody nie je premlčané. Náhradu škody tvorí úhrada skutočnej škody v sume 39.067 eur + náhrada nemajetkovej ujmy 15.000,- eur. Orgány verejnej správy v rozpore so zákonom zasahujú už viac ako 14 rokov do vlastníckych práv žalobcu, ktorý sa musí pozerať, ako jeho majetok chátra a smejú sa mu do tváre vedomí si svojej moci. Toto konanie sa prenáša aj do žalobcovho života, spôsobuje mu stresy, nepriaznivo vplyva na jeho zdravotný stav, žalobca nespáva dobre, v noci sa budí a bojí sa, aby neskolaboval, pretože má vysoký krvný tlak.

3. V ďalšom konaní žalobca uvádzal, že špeciálny stavebný úrad vydal rozhodnutie vo veci na vodnú stavbu, ktorá bez dokončenia hlavného stavebného objektu nebola prevádzky schopná a nedala sa ani skolaudovať. Uviedol, že na súde sa domáha škody z dôvodu, že Okresný úrad Trenčín - odbor životného prostredia rozhodnutie vo veci nevydal, čím porušil § 4 ods. 3 zákona č. 416/2001 Z.z. Škodcom je stavebný úrad, ktorý nevydal právoplatné rozhodnutie, o ktoré žiada od 24.07.2002. Následne uviedol (odlišne ako v žalobe), že požaduje náhradu škody v sume 55.519,- eur s úrokmi z omeškania, čo má predstavovať cenu prác vykonaných na objekte kanalizačnej prípojky. Vzhľadom na uvedené nezrovnalosti týkajúce sa žalobného petitu ako aj zmätočnosti v skutkovom vymedzení žaloby, súd uznesením č.k 16C/153/2016-237 zo dňa 30.04.2018 vyzval žalobcu na odstránenie väd žaloby. Žalobca na základe uznesenia uviedol, že škodu mu spôsobil nesprávny úradný postup výkonnej moci štátu, pričom nesprávnym úradným postupom Okresného úradu Trenčín, odboru životného prostredia sú prieťahy v konaní, ktoré vznikli z dôvodu nedodržania lehôt určených zákonom pre vydanie rozhodnutia a nevydanie rozhodnutia v lehote po tom, čo odstránil nedostatky podania. Obec Drietoma nenapravila porušenie Okresného úradu Trenčín, odboru životného prostredia, nedokončila konanie začaté dňa 24.07.2002, tak koná dodnes a nesprávnym úradným postupom obce je jej nečinnosť. Nezákonnými prerušeniami konania Obec Drietoma bráni žalobcovi k prístupu na súd. K nezákonnému rozhodnutiu uviedol, že toto uviedol len z opatrnosti. K uplatnenému nároku uviedol, že sa domáha sumy 66.067,- eur (odlišne od nároku uplatneného žalobou, ako aj od nároku uplatneného svojím skorším písomným vyjadrením), čo predstavuje úhradu faktúr č. FA X/XXXX, FA X/XXXX a FA X/XXXX z dôvodu, že sumy uvedené v týchto faktúrach boli fakturované firmou J.. M. M., J.: XXXXXXXXX, ktorá práce vykonala, majiteľovi stavby ich vyfakturovala a túto sumu žalobca uhradil. Súd na základe tohto podania uznesením č.k. 16C/153/2016-280 zo dňa 04.02.2019 rozhodol, že pripúšťa zmenu žaloby tak, že zmenenou žalobou sa žalobca domáha náhrady skutočnej škody v sume 66.067,- eur.

4. Ďalej žalobca dôvodil tým, že rozhodnutím zo dňa 16.10.2006 bolo konanie vo veci kolaudácie vodnej stavby prerušené, pričom nie je možné skolaudovať a následne užívať časť stavby neschopnej samostatného užívania, pretože užívať časť stavby je možné až po dokončení a uvedení do užívania hlavnej stavby, o ktorej stavebný úrad rozhoduje od 24.07.2002. Tiež k nečinnosti stavebného úradu vo veci hlavnej stavby uviedol, že toto bolo prerušené do právoplatného skončenia konania sp.zn. 24C/143/2006, pričom podľa žalobcu stavebný úrad na výsledok tohto konania čakať nemusí a má v konaní pokračovať. Nesprávnym úradným postupom súd tak podľa žalobcu prieťahy, pretože podľa stavebného poriadku mal stavebný úrad rozhodnúť do 30 dní a v zložitom prípade do 60 dní, pričom stavebný úrad nebol schopný vo veci rozhodnúť viac ako 17 rokov, nerozhodol ani do doby vybudovania kanalizácie v obci, a preto žalobca nemohol hlavný objekt, spolu s vodnou stavbou, ktorá bola podmienkou vydania rozhodnutia, užívať. V poslednom písomnom podaní žalobcu zo dňa 09.09.2019 doplnil (v žalobe ani v jej doplnení neuvedené skutočnosti) a síce to, že 1/ nesprávnym

úradným postupom špeciálneho stavebného úradu je to, že v záväznom stanovisku zo dňa 13.02.2002 s vydaním rozhodnutia vo veci všeobecným stavebným úradom súhlasil po splnení podmienok - až po vydaní povolenia na vodnú stavbu, tj. objektu, ktorý nie je samostatne schopný prevádzky. Ďalej ako nesprávny úradný postup označil to, že 2/ Obec Drietoma vydal súhlas, bez ktorého špeciálny stavebný úrad nemohol dňa 28.01.2004 vydať rozhodnutie - povolenie na uskutočnenie vodnej stavby a tiež ako nesprávny úradný postup označil to, že 3/ správny orgán požadoval na stavbu, ktorej hrozilo zbúranie a ešte aj čiastočne zasahujúcej do pozemkov, ktoré žalobca nevlastnil, pred rozhodnutím vo veci vydanie povolenia na vodnú stavbu. Vo vzťahu k týmto pod bodmi 1, 2 a 3 uvedeným namietaným nesprávnym úradným postupom súd na pojednávaní dňa 10.09.2019 uviedol, že tieto konania správnych orgánov žalobca v žiadosti o predbežné prerokovanie nároku, ani v žalobe, v jej doplnení ani v predošlých žalobcových podaniach ale ani na prvom pojednávaní konanom dňa 06.06.2019 ako nesprávny úradný postup neoznačoval a z týchto tvrdených pochybení správnych orgánov si svoju škodu (až do okamihu doručenia podania dňa 09.09.2019) nevyvodzoval, tieto postupy neboli súčasťou dovtedajšieho skutkového vymedzenia žaloby. Z tohto dôvodu sa jedná o podstatné doplnenie rozhodujúcich skutkových tvrdení, čo je v zmysle § 140 ods. 2 Civilného sporového poriadku zmenou žaloby, o ktorej je potrebné rozhodnúť uznesením. Súd uznesením vyhláseným na pojednávaní dňa 10.09.2019 zmenu žaloby spočívajúcu v doplnení uvedených podstatných skutkových tvrdení nepripustil, nakoľko výsledky doterajšieho konania by neboli podkladom pre konania o takto doplnenej žalobe. Okrem toho súd konštatuje, že tu je ďalší dôvod, pre ktorý nebol súd povinný prihliadnúť na takto dodatočne produkované rozhodné skutkové tvrdenia, pre ktoré na ne súd neprihliadol a pre ktoré nárok neposudzoval v kontexte takto dodatočne produkovaných rozhodných skutkových tvrdení. Podľa § 153 ods. 1 a 2 CSP, Strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnúť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu. Prostriedkom procesného útoku sú aj skutkové tvrdenia (§ 149 CSP), ktoré je strana, a teda aj žalobca, povinný uplatniť včas. Žalobca uvedené dodatočne predstreté skutkové tvrdenia, teda ďalšie vytýkané pochybenia, ktoré považoval za nesprávny úradný postup (popri prieťahoch v konaní a nedodržaní lehôt pre rozhodnutie), ktoré dovtedy v žalobe, v doplnení žaloby aj v ďalších písomných podaniach výlučne ako nesprávny úradný postup označoval) prvýkrát predniesol až v podaní doručenom súdu dňa 09.09.2019, teda takmer tri roky po začatí konania, navyše tak učinil až po prvom pojednávaní a to podaním, ktoré doručil súdu dňa 09.09.2019, teda 1 deň pred konaním pojednávania. Toto jeho podanie súd pre krátkosť času pred pojednávaním už objektívne nestihol doručiť žalovanému a intervenientovi a toto podanie s rozšíreným skutkových odôvodnením im doručil až krátkou cestou na pojednávaní. Ak by na takto doplnené rozšírené skutkové tvrdenia mal súd prihliadať, bol by povinný dať žalovanému aj intervenientovi možnosť sa s podaním žalobcu podrobne oboznámiť a reagovať na takto dodatočne produkovanú argumentáciu, za účelom čoho by bolo potrebné pojednávanie odročiť. Žalobcovi pritom nič nebránilo, tieto dôvody, ktoré tiež vnímal ako nesprávny úradný postup, zahrnúť už do svojej skoršej argumentácie v žalobe, v jej doplnení, prípadne v replike na vyjadrenie žalovaného, teda v čase, kedy by protistrana a intervenient mohli na ne včas reagovať bez potreby odročovania pojednávania či iných ďalších úkonov súdu. Tieto tvrdenia sú totiž tvrdeniami, o ktorých nepochybne už v čase podania žaloby žalobca vedomosť musel mať a mal, napriek tomu ich do žaloby nezahrnul a ako nesprávny úradný postup takmer celé 3 roky v konaní ani neoznačoval. Nejde o doplnenie dôvodov žaloby, ktoré by bolo vyvolané novými, po začatí konania zistenými skutočnosťami, resp. okolnosťami, ktoré nastali až po podaní žaloby, kde by nepochybne bolo nutné včasnosť ich produkovania v konaní vyhodnocovať inak, miernejšie. Súd preto dospel k záveru, že ani z tohto dôvodu by nebolo možné na takto dodatočne produkovaný prostriedok procesného útoku žalobcu prihliadnúť z dôvodu potreby uplatnenia zásady sudcovskej koncentrácie konania v zmysle citovaných ustanovení, keďže ich žalobca mal a mohol uplatniť skôr a ich uplatnenie teda nemožno považovať za včasné. O tom, čo je to sudcovská koncentrácia konania a aké sú jej následky pritom žalobca bol v konaní poučený (vo výzve na vyjadrenie k vyjadreniu žalovaného k žalobe, tzv. replike zo dňa 09.05.2017 na čl. 164 a osobitne tiež v poučení strany sporu o procesných právach a povinnostiach doručené žalobcovi - čl. 283). V neposlednom rade sa tiež žiada dodať, že ani v žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody žalobca tieto tvrdené pochybenia za nesprávny úradný postup neoznačoval, keď nesprávny úradný postup videl „len“ v prieťahoch v konaní, čo by rovnako tak malo tiež vplyv na nemožnosť uplatnenia si nároku na náhradu škody žalobou majúcou svoj základ v takto tvrdených pochybeniach správneho orgánu.

5. Žalobca ako orgán konajúci za štát označil Ministerstvo životného prostredia SR a aj Ministerstvo dopravy a výstavby SR, oba orgány sa k žalobe vyjadrovali, ale nakoľko súd ustálil, že orgánom konajúcim za štát má byť Ministerstvo dopravy a výstavby SR súd sa zamerlal na argumentáciu produkovanú v konaní práve týmto zástupcom. Čo sa týka ustálenia orgánu konajúceho za štát, súd dospel k záveru, že ním je Ministerstvo dopravy a výstavby SR, čo oznámil všetkým stranám, ich zástupcom aj intervenientovi (osobitne a opakovane i Ministerstvu životného prostredia SR, ktoré žiadalo o vysvetlenie takéhoto právneho názoru súdu - čl. 306). Ustálenie si orgánu konajúceho za štát, je procesnou otázkou a je úlohou súdu orgán správne určiť (aj keď ho žalobca označí prípadne nesprávne) a pravidlá pre jeho určenie sú zakotvené v § 4 zákona č. 514/2003 Z.z.. Súd pri ustáľovaní orgánu konajúceho za štát vychádzal z toho, že žalobca si uplatňuje v konaní nárok na náhradu škody, ktorá mu mala byť spôsobená nesprávnym úradným postupom - prietiahmi, nedodržaním lehoty pre rozhodnutie vo veci v stavebnom konaní (týkajúcom sa hlavného stavebného objektu a nie vodnej stavby) a označenými nezákonnými rozhodnutiami vydanými v stavebnom konaní týkajúcom sa hlavného stavebného objektu, teda mala mu byť škoda spôsobená nezákonnými rozhodnutiami a nesprávnym úradným postupom v stavebnom konaní o dodatočné povolenie stavby - Prestavba mlyna na polyfunkčný dom (kde stavebným úradom po presune kompetencií je Obec F.). Súd teda vzal do úvahy oblasť štátnej správy a ministerstvo, do pôsobnosti ktorého táto oblasť štátnej správy spadá tak, ako to vyplýva z § 4 ods. 1 písm. d/ zákona č. 514/2003 Z.z. Ministerstvo dopravy a výstavby SR je ústredným orgánom štátnej správy pre stavebný poriadok a územné plánovanie (okrem ekologických aspektov) v zmysle § 8 ods. 1 písm. j/ zákona č. 575/2001 Z.z. o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy, a preto oblasť štátnej správy, pri výkone ktorej malo dôjsť ku škode, patrí do pôsobnosti tohto ministerstva. Okrem toho podružne treba uviesť, že ak by aj mala prejednávaná vec spadať do pôsobnosti viacerých orgánov verejnej moci (keďže aj Ministerstvo životného prostredia SR sa cítilo byť orgánom, ktorý by mal zastupovať štát v tejto veci) a z tohto dôvodu bola podaná žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na viaceré príslušné orgány, potom s poukazom na § 4 ods. 1 písm. m/ vetu poslednú zákona č. 514/2003 Z.z. je rozhodujúce, ktorý orgán začal konať ako prvý. Žalobca podal žiadosť o predbežné prerokovanie nároku najskôr na Ministerstvo dopravy a výstavby SR dňa 09.12.2014, tento orgán na žiadosť odpovedal dňa 11.05.2015. Žalobca podal žiadosť o predbežné prerokovanie nároku aj na Ministerstvo životného prostredia SR, ale až dňa 01.03.2016, tento orgán odpovedal na žiadosť až dňa 26.08.2016. Aj z časového hľadiska súd uzavrel, že Ministerstvo dopravy a výstavby SR je tým orgánom, ktorý v konaní bude konať za štát.

6. Štát - žalovaný sa prostredníctvom Ministerstva dopravy a výstavby SR k žalobe vyjadril tak, že žalobu žiadal zamietnuť. Namietal, že na vznik nároku na náhradu škody neboli kumulatívne splnené všetky predpoklady. Uvádza, že podľa žalobcu nevydanie právoplatného rozhodnutia vo veci v stavebnom konaní - o dodatočnom povolení zmeny stavby (teda nesprávny úradný postup) v lehotách podľa správneho poriadku dalo možnosť vzniku škody tým, že žalobca nemohol hlavný objekt dokončiť a vybudovanú kanalizáciou užívať. Žalobca tvrdí, že bol nútený vybudovať objekt kanalizácie, ktorý pre prietahy v konaní nemôže a nebude môcť užívať z dôvodu vybudovania obecnej kanalizácie. K tomuto argumentoval tým, že žalobcom ako stavebníkom bol porušený zákon, keďže preukázateľne tento realizoval zmenu stavby pred jej dokončením bez príslušného povolenia stavebného úradu. Ďalším konaním stavebného úradu preto nemohlo dôjsť na strane žalobcu k ujme, pretože išlo o legalizáciu protiprávneho stavu spôsobeného konaním žalobcu. Z protiprávneho konania žalobcu nemožno vyvodzovať zodpovednosť štátu. Žalobca nepovolenú stavbu realizoval na cudzom pozemku, vlastníci s dodatočným povolením zmeny stavby nesúhlasia, z ktorého dôvodu v súlade so zákonom odkázal stavebný úrad účastníkov konania na súd. Dôvodom, pre ktorý nemohol žalobca vybudovanú stavbu „Splašková kanalizácia a dažďová kanalizácia“ po jej realizácii užívať je skutočnosť, že kolaudačné konanie bolo prerušené z dôvodu nezákonnosti na strane žalobcu ako stavebníka, ktorý hlavný stavebný objekt zrealizoval bez povolenia stavebného úradu a na cudzom pozemku, ktorého vlastníci s dodatočným povolením stavby nesúhlasili. Požiadavka správneho orgánu na doplnenie podkladov pre vydanie konkrétneho rozhodnutia nemôže byť považovaná za nesprávny úradný postup, pretože orgán je povinný vyžadovať podklady, ktoré príslušný zákon určuje, aby mohlo byť vydané rozhodnutie vo veci. Postup orgánom v tomto prípade nemôže byť označený ako nesprávny úradný postup napriek tomu, že trval dlhší čas, nakoľko je zdôvodniteľný objektívnymi skutočnosťami, ktorými sú počet účastníkov, počet podávaných námietok a opravných prostriedkov a pod.

7. Žalovaný v ďalšom konaní namietal, že žalobca nelogicky napáda rozhodnutia vydané v stavebnom konaní týkajúcom sa hlavnej stavby, ale škoda, ktorú si uplatňuje, mu mala vzniknúť na vodnej stavbe.

Vo vzťahu k námietke žalobcu o porušení zákona č. 416/2001 Z.z. uviedol, že žalobcom uvádzané ustanovenia zákona sa nevzťahujú na prípady, ak vo veci začal konať nepríslušný orgán, ktorý následne vec postúpil príslušnému orgánu. Tiež uviedol, že namietané ustanovenie zákona možno aplikovať len na tie konania, ktoré začali pred 01.01.2002, čo nie je prejednávaný prípad. Vo vzťahu k tvrdenému nezákonnému rozhodnutiu Krajského úradu v Trenčíne, odboru životného prostredia zo dňa 15.02.2003 uviedol, že rozhodnutie nebolo predmetom súdneho prieskumu ani pred orgánom prokuratúry, a teda jeho nezákonnosť nebola preukázaná pred príslušným súdom ani prokuratúrou. Prezumuje sa preto zákonnosť tohto rozhodnutia, je preto záväzná pre účastníkov i súd, žalobca proti nemu nepodal opravný prostriedok. Ani jedno zo žalobcom označených rozhodnutí nespĺňa podmienky na to, aby mohlo byť posudzované ako titul, na základe ktorého vznikla žalobcovi škoda. Rozhodnutie nebolo zrušené pre protiprávnosť, neboli vyčerpané všetky riadne opravné prostriedky. Tiež namietal to, že žalobca si uplatnil v predbežnom prerokovaní nároku iné tituly, ako ich uvádza v žalobe a jej doplnení. Suma 66.067,- eur nebola predmetom predbežného prejednania, a preto si ju žalobca uplatňovať nemôže. Tiež namietal to, že žalobca si musel byť vedomý tej skutočnosti, že povolenie na osobitné užívanie vôd (na vypúšťanie odpadových vôd) je časovo obmedzené, a to do doby vybudovania obecnej kanalizácie, na ktorú je povinný sa napojiť, najdlhšie však do 31.01.2014, čo bolo výslovne uvedené v rozhodnutí Obvodného úradu životného prostredia v Trenčíne zo dňa 28.01.2004, ktorým bolo žalobcovi udelené povolenie na uskutočnenie vodnej stavby. Vzniesol tiež námietku premlčania. Ako žalobca uvádza, že bez stavebného povolenia na hlavnú stavbu, nemohol skolaudovať vodnú stavbu. Tým, že v obci Drietoma bola v roku 2015 vybudovaná kanalizácia, na ktorú sa bol žalobca povinný napojiť, stala sa vodná stavba pre neho nepotrebná a mala žalobcovi vzniknúť škoda ako cena za vybudovanie predmetnej vodnej stavby. Faktúry za vybudovanie vodnej stavby sú z rokov 2003 až 2006. V roku 2006 sa žalobca uchádzal o vydanie kolaudačného rozhodnutia na vodnú stavbu, k čomu nedošlo z dôvodu, že konanie bolo prerušené z dôvodu požiadavky predloženia právoplatného stavebného povolenia na hlavný objekt. Keďže predpokladom pre vydanie kolaudačného rozhodnutia je postavená stavba, musel žalobca už v tom čase mať vedomosť o výške škody, ktorá mu mala vzniknúť v dôsledku nevydania stavebného povolenia na hlavnú stavbu. Preto je nárok na náhradu škody premlčaný v celom rozsahu.

8. Do konania vstúpila Obec Drietoma ako intervenient na strane žalovaného z dôvodu existencie právneho záujmu na výsledku konania, a síce z dôvodu možného uplatnenia regresného nároku voči nemu v zmysle § 22 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. Intervenient sa v celom rozsahu pripojil k argumentácii žalovaného a žiadal z totožných dôvodov žalobu zamietnuť. Mal za to, že nárok je premlčaný v celom rozsahu, neexistuje príčinná súvislosť medzi označeným rozhodnutím a postupom a uplatnenou škodou a poukázal na to, že uplatnená škoda nebola v celom rozsahu predbežne prerokovaná.

9. Žalobca podal počas konania dva návrhy na prerušenie konania, ktoré súd vyhodnotil ako nedôvodné a rozhodol o nich prvým výrokom tohto rozsudku, a to návrh na prerušenie konania do právoplatného skončenia konania vedenom na Najvyššom súde SR pod sp.zn. 3Sžk/15/2019 o kasačnej sťažnosti podanej proti rozhodnutiu Krajského súdu v Trenčíne č.k. 18Sa/4/2018 a návrh na prerušenie konania do právoplatného skončenia konania o ústavnej sťažnosti proti uzneseniu Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Sžk/15/2019 zo dňa 12.06.2019, ktorým bolo rozhodnuté o kasačnej sťažnosti.

10. Podľa § 164 CSP, ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na také konanie podnet.

11. Podľa § 162 ods. 1 CSP, súd konanie preruší, ak

a) rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť,

b) pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že sú splnené podmienky na konanie o súlade právnych predpisov; v tom prípade podá Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) návrh na začatie konania,

c) podal návrh na začatie prejudiciálneho konania pred Súdnym dvorom Európskej únie podľa medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná; uznesenie o návrhu na začatie prejudiciálneho konania súd bezodkladne doručí ministerstvu spravodlivosti.

12. Podľa § 162 ods. 3 CSP, O zamietnutí návrhu na prerušenie konania súd rozhodne spolu s rozhodnutím vo veci samej.

13. Žalobca žiadal konanie prerušiť do právoplatného skončenia konania vedeného na Najvyššom súde SR pod sp.zn. 3Sžk/15/2019 o kasačnej sťažnosti. Súd mal z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR predloženého žalobcom sp.zn. 3Sžk/15/2019 zo dňa 12.06.2019 zistené, že kasačná sťažnosť žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne č.k. 18Sa/4/2018-175 zo dňa 15.11.2018 bola zamietnutá. O kasačnej sťažnosti bolo právoplatne rozhodnuté, a preto konanie, do skončenia ktorého žiadal žalobca konanie prerušiť, už bolo skončené, a preto návrh na prerušenie konania už len z tohto dôvodu nie je dôvodný, keďže už niet prebiehajúceho konania, do skončenia ktorého by súd mal a mohol konanie prerušiť. Okrem toho podal žalobca aj návrh na prerušenie konania do skončenia konania o ústavnej sťažnosti proti predmetnému rozhodnutiu Najvyššieho súdu SR. Na pojednávaní dňa 10.09.2019 žalobca uviedol, že túto sťažnosť ešte len plánuje podať, zatiaľ nebola podaná, a teda ku dňu rozhodnutiu o návrhu na prerušenie konania ešte konanie na Ústavnom súde SR nebolo ani zahájené, a teda nebolo ešte ani konania, do skončenia ktorého by súd mal konanie prerušiť. Okrem toho súd uvádza, že ani prípadné rozhodnutie Ústavného súdu SR by nebolo rozhodnutím, v ktorom by sa riešila otázka, majúca význam pre toto konanie, pretože aj bez vyčkania na prípadné rozhodnutie Ústavného súdu SR si konajúci súd môže ustáliť, či boli splnené všetky predpoklady vzniku nároku na náhradu škody a posúdenie ich splnenia nie je v žiadnom ohľade závislé na tom, či Ústavný súd SR skonštatuje porušenie základných práv a slobôd žalobcu zakotvených v Ústave, alebo nie. V tomto konaní (ak by aj bolo zahájené) sa nerieši žiadna hmotnoprávna otázka, na vyriešenie ktorej by súd v prejednávanej veci mal alebo musel počkať. Súd pritom nezistil ani žiaden dôvod na prerušenie konania (obligatórne) podľa § 162 ods. 1 CSP, keďže nenastala ani jedna z tam predpokladaných skutočností, pod písm. a/, tj. nie je nutné zodpovedanie prejudiciálnej otázky, ktorú súd nemá právo sám v prebiehajúcom konaní riešiť, teda nejde o determináciu určitej právnej otázky inou právnou otázkou, od ktorej vyriešenia je závislý výrok vo veci samej v spore, ktorú si ale konajúci súd sám nemôže posúdiť. Súčasne nedal súd návrh na začatie konania uvedené pod písm. b/ a c/ uvedeného ustanovenia, a teda ani podľa tohto ustanovenia dôvod na prerušenie konania súd nevzhliadol. Vzhľadom na vyššie uvedené súd preto oba návrhy žalobcu na prerušenie konania ako nedôvodné zamietol.

14. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v súdnom spise, vrátane listín nachádzajúcich sa v pripojených spisoch (spis OÚ v Trenčíne, odbor životného prostredia vo veci žiadosti o vodoprávne povolenie - Prestavba mlyna na polyf.dom Drietoma a spis Obce Drietoma v stavebnom konaní o dodatočné povolenie stavby - Prestavba mlyna na polyfunkčný dom). Pokiaľ žalobca podával v konaní námietky týkajúce sa údajnej nesprávnej manipulácie so spisom Obce Drietoma, keď namietal, že sudca manipuláciou so spisom marí konanie, resp. ak namietal, že súd nemôže konať, pretože nemá originál spisu ale len jeho fotokópiu, súd tieto námietky vyhodnotil ako irelevantné. V prvom rade súd konštatuje, že spis Obce Drietoma v stavebnom konaní o dodatočné povolenie stavby - Prestavba mlyna na polyfunkčný dom nebol pripojený k súdному spisu od počiatku konania. Súd o jeho zapožičanie žiadal listom zo dňa 22.02.2019. Obec Drietoma na túto žiadosť reagovalo listom zo dňa 19.03.2019 tak, že aktuálne je originál tohto spisu od 12.11.2012 na Okresnom súde Trenčín pripojený k sp.zn. 24C/143/2006 a kópia spisu bola poskytnutá Okresnému úradu Trenčín, odboru výstavby a regionálnej politiky pre Ministerstvo dopravy a výstavby SR. Súd následne zistil, že originál predmetného administratívneho spisu bol zapožičaný Krajskému súdu v Trenčíne ku konaniu sp.zn. 18Sa/4/2018. Krajský súd spis zapožičal pre potreby konania sp.zn. 16C/153/2016 dňa 26.03.2019, ale len na dobu 14 dní, nakoľko v konaní sp.zn. 18Sa/4/2018 bola podaná kasačná sťažnosť a spis musel byť bezodkladne (aj spolu s originálom dotknutého administratívneho spisu) predložený Najvyššiemu súdu SR. Vzhľadom na túto okolnosť, keďže uvedený administratívny spis súd nevyhnutne potreboval kompletný pre účely rozhodnutia o žalobe žalobcu v tomto konaní, a to nielen na 14 dní, ale až do doby rozhodnutia vo veci, okresný súd pre účely konania sp.zn. 16C/153/2016 vyhotovil fotokópiu kompletného spisu, ktorá zostala súčasťou spisu sp.zn. 16C/153/2016 a originál spisu zo stavebného konania vrátil Krajskému súdu v Trenčíne dňa 11.04.2019. Je teda aj z obsahu spisu zrejmé, akým spôsobom bolo so spisom manipulované, a preto námietky o údajnom netransparentnom nakladaní so spisom v tomto konaní nemôžu obstať. Pre účely tohto konania pritom postačuje fotokópia listín z predmetného administratívneho spisu, ktorý bol celý tak, ako bol súdu zapožičaný, okopírovaný, keďže fotokópie listín sú spôsobilým dôkazom v konaní pred súdom rovnako, ako originály listín nachádzajúce sa v originálnom spise stavebného úradu. Iným spôsobom súd ani nemohol postupovať, keďže v rovnakom čase bol administratívny spis nevyhnutne potrebný súčasne vo viacerých konaniach na rôznych súdoch, ktoré boli iniciované žalobcom samotným a iným spôsobom ho pre účely tohto konania objektívne nebolo možné zabezpečiť. V prípade, ak by súd v tejto veci nekonal len preto, že bude čakať,

dokiaľ sa vráti originál administratívneho spisu z Najvyššieho súdu SR, mohli by na strane súdu vznikáť preťahy, čo súd nemohol dopustiť. Uvedený spôsob zabezpečenia spisu pre účely tohto konania tak bol v záujme čo možno najskoršieho rozhodnutia o podanej žalobe, na ktorom nepochybne má záujem v prvom rade sám žalobca.

15. Súd po vykonanom dokazovaní zistil nasledovný skutkový stav:

16. Dňa 24.7.2002 podal žalobca na Okresnom úrade v Trenčíne, odbor životného prostredia žiadosť o dodatočné stavebné povolenie na stavbu "Prestavba mlyna na polyfunkčný dom". Dňa 24.7.2002 začal Okresný úrad v Trenčíne, odbor životného prostredia zlúčené územné a stavebné konanie vo veci povolenia stavby "Prestavba mlyna na polyfunkčný dom" a začatie tohto zlúčeného konania oznámil dňa 5.8.2002. Okresný úrad v Trenčíne, odbor životného prostredia vydal dňa 13.12.2002 žalobcovi ako stavebníkovi vyjadrenie k predloženému projektu stavby Prestavba mlyna na polyfunkčný dom s tým obsahom, že uvedený orgán súhlasí s plánovanou investíciou z hľadiska ochrany vodných pomerov za tam uvedených 10 podmienok, o.i. za podmienky, že vypúšťanie a odber vôd podlieha povoleniu na osobitné užívanie vôd a prípojka vody, splašková a dažďová kanalizácia spolu so zariadeniami na čistenie vôd podliehajú povoleniu na vodné stavby. Toto povolenie na uskutočnenie vodnej stavby bolo vydané dňa 28.01.2003 (oprava rozhodnutia na deň 28.01.2004 oznámením zo dňa 05.10.2006) v rozsahu prípojka vody, splašková kanalizácia, dažďová kanalizácia a povolenie na dočasné vypúšťanie vyčistených odpadových vôd do toku Drietomica, kde povolenie na osobitné užívanie vôd (na vypúšťanie odpadových vôd) nadobudne platnosť v deň právoplatnosti rozhodnutia o uvedení stavby do užívania a povolenie platí do doby vybudovania obecnej kanalizácie, na ktorý je investor povinný sa pripojiť, najdlhšie však do 31.01.2014. Následne Okresný úrad v Trenčíne, odbor životného prostredia rozhodnutím zn. F 2003/02517-ZTZ zo dňa 19.3.2003 prerušil stavebné konanie a žalobcu vyzval na doplnenie jeho žiadosti o vydanie stavebného povolenia, uznesenie bolo žalobcovi doručené dňa 28.03.2003. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca sťažnosť a následne uvedené rozhodnutie Krajský úrad v Trenčíne, odbor životného prostredia svojim rozhodnutím zn. OŽP 2003/4400-10/Če,Km zo dňa 15.8.2003 zrušil a vyzval prvostupňový orgán, aby začal konanie z vlastného podnetu v zmysle § 88a Stavebného zákona a aby vyzval žalobcu ako stavebníka na doplnenie jeho žiadosti o dodatočné povolenie stavby o rozhodnutia dotknutých orgánov štátnej správy a organizácií. Spoločný stavebný úrad dňa 28.5.2004 oznámil začatie stavebného konania spojeného s územným konaním a súčasne nariadil ústne konanie spojené s miestnym zisťovaním na deň 10.6.2004. Dňa 6.7.2004 obec Drietoma opravila vyššie uvedené oznámenie zo dňa 28.5.2004 tak, že správne sa jednalo o oznámenie konania o dodatočnom povolení stavby podľa § 88a ods. 1 Stavebného zákona. V rovnaký deň ďalej obec Drietoma vydala rozhodnutie zn. SOcÚ/55-32/2004-Tk, ktorým prerušila konanie o dodatočnom povolení stavby a vyzvala žalobcu na doplnenie jeho žiadosti o dodatočné stavebné povolenie. Dňa 20.10.2004 vydala obec Drietoma ako stavebný úrad rozhodnutie zn. SocÚ/55-3/2004-Tk, ktorým stavbu dodatočne povolila. Toto rozhodnutie bolo v odvolacom konaní Krajským stavebným úradom v Trenčíne /rozhodnutie zn. KSÚ 2005/193/1465-7/MI zo dňa 8.7.2005/ zrušené a vec bola prvostupňovému orgánu vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie. Obec Drietoma ako stavebný úrad potom verejnou vyhláškou, oznámením dňa 4.11.2005 oznámil začatie stavebného konania podľa § 88a Stavebného zákona a termín ústneho konania určil na deň 28.11.2005. Dňa 18.1.2006 potom obec Drietoma rozhodnutím zn. SOcÚ/1060-30/2005/Tk v spojení s opravou chyby v rozhodnutí zo dňa 18.4.2008 prerušila konanie o dodatočnom povolení stavby a odkázala účastníkov konania Ing. Q. M., B. M. a Z. A. s podaním na súd, po tom, čo bolo v konaní zistené, že predmetná stavba žalobcu zasahuje do parciel, ktoré nie sú vo vlastníctve žalobcu a jeho manželky. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca sťažnosť. Proti uvedenému rozhodnutiu podal protest prokurátor Okresnej prokuratúry v Trenčíne a následne dňa 27.2.2009 obec Drietoma rozhodnutím zn. SpSÚ 1060-32/2005/Ko, Pd 4/09-2 protestu prokurátora vyhovel a toto rozhodnutie zrušila. Prokurátor Okresnej prokuratúry v Trenčíne dňa 12.01.2009 podal upozornenie na odstránenie nečinnosti stavebného úradu Obce Drietoma v predmetnom stavebnom konaní. Rovnako tak ďalšie rozhodnutie obce Drietoma zn. SpSÚ 1060-32/2005 o prerušení konania zo dňa 16.3.2009 bolo na základe protestu prokurátora Okresnej prokuratúry v Trenčíne zrušené rozhodnutím Krajského stavebného úradu v Trenčíne zn. KSÚ-2009-618/2181-3/Km zo dňa 29.7.2009. Dňa 01.02.2010 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín upozornenie na nečinnosť stavebného úradu Obce Drietoma z dôvodu, že samotné konanie o vydanie dodatočného povolenia stavby nebolo právoplatne meritórne skončené. Dňa 14.04.2010 Obec Drietoma vydalo pod zn. SpSÚ 1060-33/2005 oznámenie o odstránení, resp. dodatočnom povolení stavby a nariadilo ústne pojednávanie na deň 20.05.2010. Oznámením zo dňa 06.05.2010 stavebný úrad

oznámilo, že pokračuje v konaní o dodatočnom povolení zmeny stavby a nariadilo ústne pojednávanie na deň 08.06.2010. Rozhodnutím zn. SpSÚ 1060-33/2005 zo dňa 14.06.2011 nariadil stavebný úrad Obec Drietoma žalobcovi odstránenie nepovolenej zmeny stavby „Prestavba mlyna na polyfunkčný dom“ a na odstránenie stavby určil konkrétne podmienky. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie. Krajský stavebný úrad v Trenčíne ako druhostupňový správny orgán rozhodnutím zo dňa 23.12.2011 zrušil rozhodnutie zn. SpSÚ 1060-33/2005 zo dňa 14.06.2011, ktorým bolo žalobcovi nariadené odstránenie nepovolenej zmeny stavby a vec vrátil prvostupňovému orgánu na nové prerokovanie a rozhodnutie. Rozhodnutím stavebného úradu Obce Drietoma zo dňa 19.08.2013 bolo konanie o dodatočnom povolení nepovolenej zmeny dokončenej stavby Prestavba mlyna na polyfunkčný dom Drietoma prerušené do doby, kým rozhodnutie Okresného súdu Trenčín v právnej veci žalobcu Ing. Q. M. a spol. proti žalobcovi o odstránenie nepovolenej predmetnej stavby, ktoré je vedené pod sp.zn. 24C/143/2006 nadobudne právoplatnosť. Do dnešného dňa o žiadosti žalobcu o dodatočné povolenie stavby nie je právoplatne rozhodnuté.

17. Na žiadosť žalobcu ako stavebníka vydal Obvodný úrad životného prostredia v Trenčíne dňa 28.1.2003 (dátum neskôr opravený na 28.01.2004) pod zn. F 2003/01864-004/ZBA, F 2004/00031-002/TBB rozhodnutie, ktorým udelil povolenie na uskutočnenie vodnej stavby - prípojka vody, splašková kanalizácia, dažďová kanalizácia na predmetnej stavbe "Prestavba mlyna na polyfunkčný dom". Listom zo dňa 21.8.2006 požiadal žalobca Obvodný úrad životného prostredia v Trenčíne o kolaudáciu vodohospodárskej časti predmetnej stavby. Rozhodnutím zo dňa 16.10.2006 zn. OÚŽP/2006/02661-006 TSL rozhodol vyššie uvedený úrad o prerušení stavebného konania vo veci kolaudácie vodohospodárskej stavby a vyzval žalobcu na odstránenie tam uvedených nedostatkov, ktoré bránia vydaniu kolaudačného povolenia.

18. Žalobca predložil oznámenie Obce Drietoma o spôsobe a možnosti napojenia na obecnú kanalizáciu zo dňa 10.09.2015, z ktorého vyplýva, že Obec Drietoma má vybudovanú a kolaudačným konaním danú do užívania splaškovú kanalizáciu a každý producent odpadovej vody musí podať žiadosť o pripojenie nehnuteľnosti na splaškovú kanalizáciu. Obci Drietoma bolo povolené užívanie splaškovej kanalizácie rozhodnutím Okresného úradu Trenčín, odboru starostlivosti o životné prostredie zo dňa 22.07.2015.

19. Dňa 09.12.2014 podal žalobca na Ministerstvo dopravy a výstavby SR žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, v ktorej namietal nesprávny úradný postup stavebného úradu, ktorý od 24.07.2002 o žiadosti žalobcu nerozhodol, a tým činí prieťahy, z ktorého dôvodu nemohol žalobca hlavný objekt dokončiť kanalizáciu užívať, pričom škodu vyčíslil na sumu 39.066,55 eur. Na žiadosť reagovalo ministerstvo dňa 11.05.2015 tým, že žiadosť považuje za predčasnú a nedôvodnú z tam podrobne popísaných dôvodov. Dňa 17.02.2016 podal žalobca na Ministerstvo dopravy a výstavby SR ďalšiu žiadosť o predbežné prerokovanie náhrady škody (označené ako žiadosť o nápravu vo veci predbežného prerokovania nároku na náhradu škody), kde uvádza, že mu bola škoda spôsobená nezákonným rozhodnutím Okresného úradu v Trenčíne, odboru životného prostredia zo dňa 19.03.2003 č. F 2003/02517-ZTZ zrušeným rozhodnutím zo dňa 15.08.2003 č.j. 2003/4400-10/Če, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 02.09.2003 ako aj nesprávnym úradným postupom všeobecného stavebného úradu, ktoré nevydal rozhodnutie vo veci dodatočného povolenia stavby a tak nemohol vodnú stavbu užívať. Na túto žiadosť reagovalo Ministerstvo dopravy a výstavby SR istom zo dňa 01.07.2016 tak, že na ňu neprihliada, pretože jeho skoršia žiadosť bola prerokovaná a na opakovanú žiadosť sa neprihliada.

20. Dňa 01.03.2016 podal žalobca na Ministerstvo životného prostredia SR žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody vo výške 39.066,55 eur titulom nezákonného rozhodnutia a nesprávneho úradného postupu, ktorú doplnil podaním zo dňa 19.03.2016, kde uviedol, že sa domáha náhrady škody z dôvodu nevydania rozhodnutia a nesprávneho úradného postupu, keďže stavebný orgán stále o jeho žiadosti nerozhodol. Tiež namietol porušenie zákona č. 416/2001 Z.z., ktorý prikazoval konania začaté pred 1. januárom dokončiť. Náhrada škody bola vyčíslená na sumu 39.067,- eur a náhrada nemajetkovej ujmy na sumu 15.000,- eur. Ministerstvo životného prostredia SR odpovedalo listom zo dňa 26.08.2016, kde považoval nárok žalobcu na náhradu škody za nedôvodný.

21. Okrem toho bola podaná žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody žalobcu zo dňa 02.03.2016 aj na Ministerstvo spravodlivosti SR, kde namietal porušenie zákona č. 416/2001 Z.z., nezákonnosť rozhodnutia zo dňa 19.03.2003 zn. F2003/02517-ZTZ, nekonanie druhostupňového súdu, čo nie je v súlade s dobrými mravmi a nevydanie rozhodnutie stavebným úradom Obcou Drietoma v

stanovenej lehote. Túto žiadosť doplnil dňa 04.04.2016 a uplatnil si náhradu škody v sume 39.067,- eur a náhradu nemajetkovej ujmy v sume 15.000,- eur. Táto žiadosť bola postúpená na Ministerstvo dopravy a výstavby SR, ktoré dňa 21.09.2016 oznámilo žalobcovi, že nárok považuje za neopodstatnený z tam uvedených dôvodov.

22. Žalobca si uplatňoval náhradu škody, ktorá mu mala byť spôsobená nezákonným rozhodnutím i nesprávnym úradným postupom orgánu verejnej správy.

Náhrada škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej správy

23. Žalobca za nezákonné rozhodnutia v žalobe označil rozhodnutie Okresného úradu v Trenčíne, odboru životného prostredia č. F 2003/02517-ZTZ zo dňa 19.03.2003, ktorým bolo konanie o vydanie dodatočného stavebného povolenia na stavbu Prestavba mlynu na polyfunkčný dom Drietoma prerušené, ktoré bolo žalobcovi podľa doručky doručené dňa 28.03.2003 a rozhodnutie Krajského úradu v Trenčíne, odboru životného prostredia č. OŽP 2003/4400-10/Če, Km zo dňa 15.08.2003, ktorým bolo zrušené rozhodnutie o prerušení konania č. F 2003/02517-ZTZ zo dňa 19.03.2003 a ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 02.09.2003. V doplnení žaloby neskôr uviedol, že z tohto titulu si uplatnil náhradu škody skôr len z opatrnosti, pretože „po skúsenostiach, po rozhodnutiach súdov je litera zákona mŕtva“.

Tieto rozhodnutia boli vydané pred účinnosťou zákona č. 514/2003 Z.z., ktorý nadobudol účinnosť až dňa 01.07.2004. Použije sa preto pre posúdenie nároku na náhradu škody z tohto titulu zákon č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom účinný do 30.06.2004 s poukazom na ďalej citované ust. § 27 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z.

24. Záonné ustanovenia:

Podľa § 27 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, zodpovednosť za škodu spôsobenú rozhodnutiami, ktoré boli vydané pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona a za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona, sa spravuje doterajšími predpismi.

Podľa § 1 ods. 1 a 2 zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom, (1) Štát zodpovedá za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, ktoré v občianskom súdnom konaní a v konaní pred štátnym notárstvom, v správnom konaní, ako aj v konaní pred miestnym ľudovým súdom, a ďalej v trestnom konaní, pokiaľ nejde o rozhodnutie o väzbe alebo treste, vydal štátny orgán alebo orgán štátnej organizácie (ďalej len „štátny orgán“). Štát zodpovedá taktiež za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím orgánu spoločenskej organizácie vydaným pri plnení úloh štátneho orgánu, ktoré na túto organizáciu prešli. (2) Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 2 zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom, Právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím majú tí, ktorí sú účastníkmi konania a boli poškodení nezákonným rozhodnutím vydaným v tomto konaní.

Podľa § 3 zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom Ak nejde o prípady hodné osobitného zreteľa, možno nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím priznať len vtedy, ak účastník využil možnosť podať proti nezákonnému rozhodnutiu odvolanie, rozklad, námietky, odpor alebo sťažnosť.

Podľa § 4 ods. 1 a 2 zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom, (1) Nárok na náhradu škody nemožno uplatniť, dokiaľ právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, pre nezákonnosť nezrušil príslušný orgán. Rozhodnutím tohto orgánu je súd rozhodujúci o náhrade škody viazaný. (2) Ako výnimku z ustanovenia odseku 1 možno uplatniť nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím vykonateľným bez ohľadu na jeho právoplatnosť, ak toto rozhodnutie bolo na základe opravného prostriedku (§ 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1969/58/19900701.html>>) zrušené alebo zmenené.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom, Nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o väzbe alebo treste je potrebné vopred prerokovať s ústredným orgánom.

Podľa § 22 ods. 1, 2 a 3 zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom, (1) Právo na náhradu škody podľa tohto zákona sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou na uplatnenie práva na náhradu škody zrušenie rozhodnutia, plynie premlčacia doba odo dňa doručenia (oznámenia) zrušujúceho rozhodnutia. (2) Najneskôr sa toto právo premlčí za desať rokov odo dňa, keď poškodenému bolo doručené (oznámené) nezákonné rozhodnutie, ktorým bola spôsobená škoda; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví. (3) Ak je potrebné nárok predbežne prerokovať na ústrednom orgáne (§ 9 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1969/58/19900701.html>>), premlčacia doba odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však po dobu šiestich mesiacov, neplynie.

25. Predmetné dve rozhodnutia uvádzal žalobca ako nezákonné rozhodnutia orgánu verejnej správy aj v žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody (ako bolo opísané v odsekoch 19 a 21), teda z tohto titulu bola náhrada škody i prerokovaná, avšak nebola uspokojená, preto sa žalobca domáhal náhrady škody na súde.

26. Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím je objektívnou zodpovednosťou štátu bez ohľadu na zavinenie, ktorej sa nie je možné zbaviť, ktorá je však založená na súčasnom splnení troch podmienok: 1/ nezákonné rozhodnutie orgánu verejnej moci, resp. orgánu štátu, 2/ existencia škody a 3/ príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci, resp. orgánu štátu a škodou. Neexistencia čo i len jednej z týchto podmienok znamená, že nárok na náhradu škody nie je daný. Avšak ešte predtým, než súd pristúpil k posúdeniu splnenia jednotlivých podmienok vzniku nároku na náhradu škody, musel vyhodnotiť námietku premlčania, ktorú vzniesol žalovaný i intervenient na strane žalovaného. Žalobca na pojednávaní dňa 06.06.2019 pripustil, že pri nezákennom rozhodnutí by bol nárok na náhradu škody premlčaný. Súd vyhodnotiac námietku premlčania konštatuje, že táto je dôvodná, a preto z titulu uvedených dvoch nezákonných rozhodnutí nie je možné nárok na náhradu škody žalobcovi priznať.

27. Vo vzťahu k rozhodnutiu Okresného úradu v Trenčíne, odboru životného prostredia č. F 2003/02517-ZTZ zo dňa 19.03.2003, ktorým bolo konanie o vydanie dodatočného stavebného povolenia na stavbu Prestavba mlynu na polyfunkčný dom Drietoma prerušené a ktoré bolo zrušené rozhodnutím Krajského úradu v Trenčíne, odboru životného prostredia č. OŽP 2003/4400-10/Če, Km zo dňa 15.08.2003, premlčacia doba podľa § 22 ods. 1 vety druhej cit. zákona začína plynúť odo dňa doručenia zrušujúceho rozhodnutia. Zrušujúce rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 02.09.2003, čo vyplýva z obsahu spisu (č.l. 22) ako aj z tvrdení samotného žalobcu uvedených v žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody (č.l. 69). Bolo doručované aj žalobcovi, ako to vyplýva z rozdeľovníka na tomto zrušujúcom rozhodnutí. Pokiaľ zrušujúce rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 02.09.2003, ešte pred dátumom muselo byť doručené všetkým dotknutým subjektom, vrátane žalobcu, a teda žalobcovi už muselo byť bez akýchkoľvek pochybností rozhodnutie doručené dňa 02.09.2003. Žalobca pritom jeho nedoručenie nikdy nenamietal. Preto aj keby súd počítal plynutie trojročnej premlčacej doby najneskôr od tohto dňa a ak žaloba bola podaná na súde až 27.09.2016, bola podaná až po uplynutí uvedenej premlčacej doby. Rovnako tak aj v zmysle § 22 ods. 2 cit. zákona, objektívna premlčacia doba v trvaní 10 rokov plynie odo dňa, keď poškodenému bolo doručené (oznámené) nezákonné rozhodnutie, ktorým bola spôsobená škoda, a pokiaľ rozhodnutie bolo žalobcovi doručené v roku 2003 a žaloba bola podaná v roku 2016, žaloba bola podaná na súde až po uplynutí premlčacej doby.

28. Čo sa týka rozhodnutia Krajského úradu v Trenčíne, odboru životného prostredia č. OŽP 2003/4400-10/Če, Km zo dňa 15.08.2003, ktorým bolo zrušené rozhodnutie o prerušení konania č. F 2003/02517-ZTZ zo dňa 19.03.2003, ktoré žalobca tiež označil ako nezákonné, vo vzťahu k nemu je tiež potrebné konštatovať premlčanie vychádzajúc z rovnakých predpokladov ako v predošlom odseku. Ak toto zrušujúce rozhodnutie bolo žalobcovi doručené v roku 2003 (keďže rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 02.09.2003 a žalobca nikdy nenamietol jeho nedoručenie), premlčacia doba podľa § 22 ods. 1 cit. zákona v trvaní troch rokov uplynula v roku 2006 a premlčacia doba podľa § 22 ods. 2 cit.

zákona v trvaní 10 rokov uplynula v roku 2013, a preto je nárok uplatnený týmto titulom tiež premlčaný. Vo vzťahu k tomuto rozhodnutiu ešte súd konštatuje, že toto rozhodnutie nebolo žalobcom nikdy napadnuté nijakým opravným prostriedkom a nebolo ani zrušené či zmenené pre nezákonnosť, čím neboli splnené podmienky, ktoré pre označenie rozhodnutia ako nezákonného, vyžaduje zákon v cit. ust. § 3 a 4. Pokiaľ si žalobca uplatnil nárok na náhradu škody z titulu existencie nezákonných rozhodnutí, súd konštatuje, že takýto nárok si žalobca uplatnil oneskorene, až po uplynutí premlčacích dôb, a preto nárok je premlčaný a nemožno ho už len z tohto dôvodu priznať. Súd preto bez meritórneho skúmania splnenia predpokladov pre vznik nároku na náhradu škody, žalobu v tejto časti zamietol.

Náhrada škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom orgánu verejnej správy

29. Za nesprávny úradný postup žalobca označoval nevydanie rozhodnutia stavebného úradu v konaní o dodatočné povolenie stavby Prestavba mlyna na polyfunkčný dom Drietoma začatom dňa 24.07.2002 v určenej lehote, nakoľko konanie nie je do dnešného dňa právoplatne skončené, tvrdil existenciu prieťahov v tomto správnom konaní. Súčasne namietal porušenie zákona č. 416/2001 Z.z.. Nakoľko predmetné konanie začalo ešte pred účinnosťou zákona č. 514/2004 (pred 01.07.2004) a pokračuje aj po nadobudnutí jeho účinnosti, súd ustálil, že na posúdenie nároku je potrebné aplikovať zákon 514/2003 Z.z.. Súd tak vychádzal z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Cdo/107/2009 zo dňa 28.07.2010, podľa ktorého, pokiaľ žalobcovi bola spôsobená škoda v dôsledku prieťahov v konaní, bez ohľadu na skutočnosť, že vznikli ešte za účinnosti zákona č.58/1969 Zb., pokiaľ trvali do doby po nadobudnutí účinnosti zákona č. 514/2003 Z.z. bolo potrebné o žalobcom uplatnenom nároku na náhradu škody rozhodnúť podľa tohto zákona.

30. Záonné ustanovenia:

Podľa § 3 ods. 1 a 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, v znení neskorších predpisov, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci a) nezákonným rozhodnutím, b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo d) nesprávnym úradným postupom. Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, v znení neskorších predpisov, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1992/460/>> a d) Ústavy Slovenskej republiky <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1992/460/>> a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1992/460/>>.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, v znení neskorších predpisov, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, v znení neskorších predpisov, Ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu,

ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, v znení neskorších predpisov Uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

V zmysle § 140 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) ak nie je výslovne ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie podľa stavebného zákona všeobecné predpisy o správnom konaní.

Podľa § 49 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v jednoduchých veciach, najmä ak možno rozhodnúť na podklade dokladov predložených účastníkom konania, správny orgán rozhodne bezodkladne. V ostatných prípadoch, ak osobitný zákon neustanovuje inak, je správny orgán povinný rozhodnúť vo veci do 30 dní od začatia konania; vo zvlášť zložitých prípadoch rozhodne najneskôr do 60 dní; ak nemožno vzhľadom na povahu veci rozhodnúť ani v tejto lehote, môže ju primerane predĺžiť odvolací orgán (orgán príslušný rozhodnúť o rozklade). Ak správny orgán nemôže rozhodnúť do 30, prípadne do 60 dní, je povinný o tom účastníka konania s uvedením dôvodov upovedomiť.

31. Žalobca oba uvádzané nesprávne úradné postupy vymedzoval aj v žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody (ako je vymedzené v odsekoch 19, 20, 21), teda titul, ktorým si uplatnil nárok na náhradu škody bol aj predbežne prerokovaný. Treba však dodať, že predbežne nebol prerokovaný celý nárok na náhradu škody tak, ako sa ho žalobca rozhodol si uplatniť po zmene žaloby pripustenej uznesením zo dňa 04.02.2019, keď si uplatnil náhradu skutočnej škody vo výške 66.067,- eur. V žiadosti adresovanej Ministerstvu dopravy a výstavby SR z 09.12.2014 (č.l. 49) si uplatnil len náhradu skutočnej škody v sume 39.066,65 eur. V žiadosti adresovanej Ministerstvu životného prostredia SR z 01.03.2016 (č.l. 71) v spojení s jej doplnením z 19.03.2016 (č.l. 72) si uplatnil len náhradu skutočnej škody v sume 39.067,- eur a náhradu nemajetkovej ujmy v sume 15.000,- eur (ktorú následne už žalobca v konaní po zmene žaloby neuplatňoval). V žiadosti adresovanej Ministerstvu spravodlivosti SR z 02.03.2016 (č.l. 74) v spojení s jej doplnením z 04.04.2016 (č.l. 76) si uplatnil len náhradu skutočnej škody v sume 39.067,- eur a náhradu nemajetkovej ujmy v sume 15.000,- eur (ktorú následne už žalobca v konaní po zmene žaloby neuplatňoval). To znamená, že žalobou bol uplatnený nárok na náhradu skutočnej škody v sume 66.067 eur, ale predbežne prerokovaný bol len nárok na náhradu skutočnej škody v sume 39.067,- eur, a teda celých 27.000,- eur zo žalobou uplatneného nároku nebol predbežne prerokovaný. Podľa vyššie cit. § 16 ods. 4 zákona, pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, teda žalobca môže požadovať náhradu skutočnej škody maximálne v rozsahu 39.067,- eur, a preto už aj len z tohto dôvodu by nebolo možné neprerokovanú časť nároku v sume 27.000,- eur priznať. Súd ale konštatuje, že sú tu hlavne iné dôvody, pre ktoré nie je možné priznať ani len časť náhrady škody uplatnenej titulom existencie nesprávneho úradného postupu.

32. Zodpovednosť za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom je objektívna zodpovednosť štátu, teda bez ohľadu na zavinenie, ktorej sa nemožno zbaviť. Pre jej vznik je potrebné súčasné splnenie týchto troch podmienok: 1. nesprávny úradný postup orgánu verejnej správy, 2. vznik škody a 3. príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Za nesprávny úradný postup možno považovať porušenie pravidiel predpísaných právnymi normami pre konanie štátneho orgánu pri jeho činnosti súvisiacej s výkonom verejnej moci, ktorý sa dotýka individuálnych práv a povinností účastníkov daného konania. Nesprávnym úradným postupom je aj nevydanie, či oneskorené vydanie rozhodnutia, ak malo byť v súlade s uvedenými pravidlami vydané rozhodnutie v ustanovenej lehote, prípadne iná nečinnosť štátneho orgánu, či iné vady v spôsobe vedenia konania.

33. Podľa § 2 písm. e/ zák. č. 416/2001 Z.z. o prechode niektorých pôsobností z orgánov štátnej správy na obce, na obce prechádzajú pôsobnosti na úseku územného plánovania a stavebného poriadku pôsobnosť stavebného úradu s účinnosťou od 01.01.2003 /čl. IX a čl. XXII cit. zákona/. Podľa § 117 ods. 1 veta prvá a druhá zák. č. 50/1976 Zb. stavebným úradom je obec. Pôsobnosť stavebného úradu je preneseným výkonom štátnej správy.

34. Pokiaľ za nesprávny úradný postup žalobca považoval porušenie zákona č. 416/2001 Z.z. upravujúceho prechod kompetencií z pôvodného stavebného úradu na nový stavebný úrad, keď podľa žalobcu nebolo a malo byť konanie dokončené pôvodným stavebným úradom, súd sa s touto argumentáciou nestotožnil. Súd v prvom rade konštatuje, že Krajský súd v Trenčíne v rozsudku č.k. 4Co/136/2011-437 zo dňa 19.01.2012 už skôr ustálil, že k takto namietanému pochybeniu nedošlo. Konštatoval, že v zákone č. 416/2001 Z.z., ktorým bol novelizovaný okrem iných aj stavebný zákon, bolo ustanovené, že s účinnosťou od 01.01.2003 prešla z okresných úradov na obce pôsobnosť stavebného úradu. Stavebným úradom je obec a pôsobnosť stavebného úradu je preneseným výkonom štátnej správy. Z obsahu spisu vyplýva, že po zrušení rozhodnutia o prerušení konania zo dňa 19.03.2003 Krajským úradom v Trenčíne, odborom životného prostredia vo veci stavebného konania žalobcu, konala už Obec Drietoma, a teda konštatoval postup v súlade so zákonom. Konajúci súd ešte dopĺňa, že Krajský úrad v Trenčíne, odbor životného prostredia v rozhodnutí zo dňa 15.08.2013, ktorým zrušil rozhodnutie Okresného úradu v Trenčíne, odbor životného prostredia, konštatoval, že pochybenie prvostupňového orgánu spočívalo v tom, že tento orgán nezačal konanie podľa § 88a ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. tak, ako mal, z vlastného podnetu a nariadil, aby v novom konaní (nasledujúcom po zrušení rozhodnutia) začal príslušný prvostupňový orgán toto konanie z vlastného podnetu. V čase vydania tohto rozhodnutia, teda dňa 15.08.2013, bol už ale príslušným stavebným úradom, ktorý ako jediný príslušný mohol a mal v zmysle usmernenia vysloveného v tomto rozhodnutí, začať konanie o dodatočné povolenie stavby z vlastného podnetu ex offa, iba Obec Drietoma, na ktorú kompetencia stavebného úradu prešla počnúc dňom 01.01.2013. To znamená, že Okresný úrad Trenčín, odbor životného prostredia nemohol od 01.01.2013 na základe usmernenia vysloveného v zrušujúcom rozhodnutí začať konanie ex offa, pretože už v zmysle zákona č. 416/2001 Z.z. nebol stavebným úradom a jediným orgánom, ktorý tak mohol počnúc dňom 01.01.2013 urobiť, bola Obec Drietoma z dôvodu prechodu kompetencií na tomto úseku štátnej správy, ku ktorému medzitým došlo. Preto bol aj dovtedajší administratívny spis Obci Drietoma postúpený, aby obec ako stavebný úrad mohla začať z vlastného podnetu konanie podľa § 88a ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. o dodatočné povolenie stavby, ktorá tak aj učinila a v konaní ďalej pokračovala a toto konanie (dosiaľ právoplatne neskončené) sa aj doposiaľ pred týmto stavebným úradom vedie. Preto neobstojí v žalobe produkovaná námietka žalobcu, že mal konanie dokončiť Okresný úrad Trenčín, odbor životného prostredia, pretože tento už od 01.01.2013 nebol stavebným úradom a nemohol teda ani konanie o dodatočné povolenie stavby ex offa začať (ak by tak učinil, konanie by prebiehalo pred nepríslušným orgánom). Súd preto nesprávny úradný postup v tomto prípade nevzhliadol.

35. Ďalším prípadom namietaného nesprávneho úradného postupu boli namietané prieťahy v konaní a nevydanie rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote. Žalobca uplatnený nárok na náhradu škody spájal práve s nesprávnym úradným postupom stavebného úradu, ktorý v zákonom stanovenej lehote nerozhodol v konaní o dodatočné povolenie stavby "Prestavba mlyna na polyfunkčný dom Drietoma". V konaní bolo preukázané, že v konaní o dodatočné povolenie stavby nebolo právoplatne rozhodnuté, hoci orgán vo veci konajúci, začal konať už v roku 2002. Aj keď samotný stavebný zákon, ktorý v § 88a upravuje konanie o dodatočnom povolení stavby nestanovuje lehotu na vydanie rozhodnutia o takejto žiadosti, v zmysle § 140 stavebného zákona v spojení s § 49 stavebného poriadku, bolo povinnosťou stavebného úradu rozhodnúť vo veci v lehote do 30 dní od začatia konania, prípadne ak sa jednalo o zvlášť zložitých prípadoch najneskôr do 60 dní a ak nebolo možné vzhľadom na povahu veci rozhodnúť ani v tejto lehote, mohol ju primerane predĺžiť odvolací orgán. Uvedené lehoty však stavebný úrad zjavne nedodrжал a iná lehota, ktorá mohla byť určená vo veci odvolacím orgánom v predmetnej veci stanovená nebola. Až dňa 20.10.2004 vydala obec Drietoma ako stavebný úrad prvýkrát meritórne rozhodnutie zn. SocÚ/55-3/2004-Tk, ktorým stavbu dodatočne povolila. Toto rozhodnutie ale bolo však v odvolacom konaní Krajským stavebným úradom v Trenčíne (rozhodnutie zn. KSÚ 2005/193/1465-7/MI zo dňa 8.7.2005) zrušené a vec bola prvostupňovému orgánu vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie. Nasledovalo rozhodnutie o prerušení konania zo dňa 18.01.2006, ktoré bolo na základe protestu prokurátora rozhodnutím Obce Drietoma zo dňa 27.02.2009 zrušené. Rovnako tak ďalšie rozhodnutie obce Drietoma zo dňa 16.3.2009 o prerušení konania bolo na základe protestu prokurátora zrušené rozhodnutím Krajského stavebného úradu v Trenčíne zo dňa 29.7.2009. Vo veci bolo meritórne rozhodnuté druhýkrát až dňa 14.06.2011, kedy bolo žalobcovi nariadené odstránenie nepovolenej zmeny stavby „Prestavba mlyna na polyfunkčný dom“, toto rozhodnutie však bolo opäť rozhodnutím zo dňa 23.12.2011 zrušené a vec bola vrátená na nové prerokovanie a rozhodnutie. Na základe rozhodnutia zo dňa 19.08.2013 je konanie o dodatočnom povolení stavby Prestavba mlyna na polyfunkčný dom Drietoma prerušené do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Trenčín pod

sp.zn. 24C/143/2006. Je zrejme, že ani do 19.08.2013, kedy bolo vydané rozhodnutie o prerušení konania, nebolo meritórne vo veci rozhodnuté, a to ani po viac ako 10 rokoch od vykonania prvého úkonu v konaní, konanie nie je skončené doposiaľ. Vzhľadom na aktuálne prerušenie konania, lehoty na rozhodnutie stavebného úradu teraz neplynú. Na nedodržiavanie lehôt a nečinnosť pritom stavebný úrad bol upozorňovaný aj prokurátorom, a to opakovane, upozoreniami na nečinnosť. Súd konštatuje, že takáto dĺžka správneho konania nemôže byť hodnotená ako primeraná. Súd síce pripúšťa, že v tomto konaní vyvstalo viacero problémov, s ktorými sa musel stavebný úrad vysporiadať, a teda konanie bolo zrejme skutkovo i procesne náročnejšie ako bežné konanie tohto typu. Avšak ani právne či skutkovo náročnejšie správne konanie nesmie trvať neprimerane dlhú dobu tak, ako to bolo v prejednávanej veci, kde namiesto konania, ktorého dĺžka nemala presiahnuť časový rámec niekoľkých týždňov či mesiacov, sa konalo (a koná) niekoľko rokov. Súd po zohľadnení všetkých vyššie uvedených aspektov preto konštatuje splnenie prvej podmienky pre vznik nároku na náhradu škody, a síce existenciu nesprávneho úradného postupu. Súd konštatuje, že k záveru o nesprávnom úradnom postupe zhodne došiel aj súd v konaní (právoplatne skončenom) vo veci totožného žalobcu vedenom pod sp.zn. 15C/44/2006.

36. Súd následne preto pristúpil k skúmaniu ďalšieho predpokladu, a síce príčinnej súvislosti medzi uplatneným nárokom na náhradu škody a konštatovaným nesprávnym úradným postupom. Totiž pre posúdenie predmetnej právnej veci je významné, že nárok na náhradu škody za nesprávny úradný postup je daný len vtedy, ak škoda vznikla v príčinnej spojitosti s nesprávnym úradným postupom. V právnej teórii sa za vzťah príčinnej súvislosti (kauzálny nexus) označuje priama väzba javov (objektívnych súvislostí), v rámci ktorého jeden jav (príčina) vyvoláva druhý jav (následok). O vzťah príčinnej súvislosti ide, ak je medzi nesprávnym úradným postupom a škodou vzťah príčiny a následku. Ak bola príčinou vzniku škody iná skutočnosť, zodpovednosť za škodu nenastáva. Pre posúdenie vzniku zodpovednosti za škodu má zásadný význam otázka, v čom konkrétne spočíva škoda (majetková ujma), za ktorú je náhrada požadovaná. Práve vo vzťahu medzi konkrétnou ujmovou poškodeného (pokiaľ vznikla) a konkrétnym konaním škodcu (ak je protiprávne) sa zisťuje príčinná súvislosť. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti treba škodu izolovať zo všeobecných súvislostí a skúmať, ktorá príčina ju vyvolala. Pritom nie je rozhodujúce časové hľadisko, ale vecná súvislosť príčiny a následku; časová súvislosť ale napomáha pri posudzovaní vecnej súvislosti (porovnaj R 21/1992). V postupnom slede javov je každá príčina niečím vyvolaná (sama je následkom niečoho) a každý ňou spôsobený následok sa stáva príčinou ďalšieho javu. Zodpovednosť však nemožno robiť závislou na neobmedzenej kauzalite. Atribútom príčinnej súvislosti je totiž „priamosť“ pôsobenia príčiny na následok, pri ktorej príčina priamo (bezprostredne) predchádza následku a vyvoláva ho. Vzťah príčiny a následku musí byť preto priamy, bezprostredný, neprerušovaný; nestačí, ak je iba sprostredkovaný. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti treba v dôsledku toho skúmať, či v komplexe skutočností prichádzajúcich do úvahy ako (priama) príčina škody existuje skutočnosť, s ktorou zákon spája zodpovednosť za škodu.

37. Žalobca si uplatnil ako skutočnú škodu náklady ním vynaložené na zhotovenie vodohospodárskej časti stavby, ktorú ale nemohol užívať, pretože stavebný úrad nevydal včas rozhodnutie na hlavnú stavbu. Bol totiž medzičasom povinný sa napojiť na obecnú kanalizáciu, a preto vodná stavba sa pre neho stala kvôli prietahom v konaní zbytočnou. Súd dospel k záveru, že medzi tvrdeným nesprávnym úradným postupom (nevydanie rozhodnutia vo veci dodatočného povolenia stavby v zákonom stanovených lehotách) a tvrdenou škodou (nákladmi na zhotovenie vodnej časti stavby) absentuje príčinná súvislosť. Náklady vynaložené na vybudovanie vodnej stavby vynaložil žalobca na základe vlastného rozhodnutia a aj keby bolo zriadenie vodnej stavby nevyhnutné pre vydanie dodatočného stavebného povolenia na hlavnú stavbu, ich vynaloženie nesúvisí s tým, že stavebný úrad o žiadosti žalobcu nerozhodol v zákonom stanovenej lehote. V prejednávanej veci by príčinná súvislosť bola daná len vtedy, ak by platilo, že nebyť nesprávneho úradného postupu (teda nebyť porušenia lehôt učených pre rozhodnutie vo veci hlavnej stavby), škoda by nebola bývala vznikla. Táto podmienka ale splnená nie je. Žalobca by musel vynaložiť náklady na zriadenie vodnej časti stavby nepochybne bez ohľadu na to, či by rozhodnutie bolo vydané včas alebo nie. Od počiatku začatia budovania vodnej stavby žaloba vedel, že táto bude v dotknutom rozsahu plniť funkciu len do doby vybudovania obcej kanalizácie, maximálne do 31.01.2014. Po tomto dátume, bez ohľadu na to, kedy a či by bolo vydané meritórne rozhodnutie vo veci dodatočného povolenia hlavnej stavby, by sa vodná stavba v časti vypúšťania odpadových vôd „stala zbytočnou“ tak či onak, a to bez ohľadu na priebeh a trvanie stavebného konania vo veci hlavného stavebného objektu a bez ohľadu na to, s akým výsledkom by stavebné konanie bolo ukončené. Súd má za to, že nevydanie rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote tu preto nemalo za následok vznik tvrdenej škody. Totiž aj keby bolo rozhodnutie v stavebnom konaní

vydané skôr (aj keď je neisté, s akým výsledkom a či vôbec by bola dodatočne povolená stavba, keďže vydanie pozitívneho rozhodnutia nie je právne nárokovateľné), i tak by vodnú stavbu žalobca vybudoval, i tak by sa bol býval musel v zmysle povinnosti určenej mu zákonom pripojiť na obecnú kanalizáciu a najneskôr dňa 31.01.2014 by mu zaniklo dočasné povolenie na vypúšťanie odpadových vôd. Tiež treba podotknúť, že ak by bolo stavebné konanie zakončené vydaním rozhodnutia ukladajúceho mu odstrániť hlavnú stavbu, bez ohľadu na to, kedy by toto rozhodnutie bolo vydané, ani v takom prípade by sa vodná časť stavby nemohla s hlavnou stavbou, pre potrebu jej odstránenia, užívať. Súd preto konštatuje, že tvrdená škoda nie je následkom vyvolaným nesprávnym úradným postupom spočívajúcim v nevydaní rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote, a preto absentuje príčinná súvislosť, čo samo osebe už bez skúmania ostatných predpokladov vzniku nároku na náhradu škody je dôvodom pre zamietnutie žaloby.

38. Zhrnúc uvedené, nárok na náhradu škody titulom nezákonného rozhodnutia nebolo možné priznať z dôvodu premlčania, nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom spočívajúcim v porušení zákona č. 416/2001 Z.z. nebolo možné priznať, pretože porušenie týchto ustanovení súd nezhliadol a nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom spočívajúcim v nevydaní rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote nebolo možné priznať pre neexistenciu príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a uplatnenou škodou. Súd preto žalobu zamietol v celom rozsahu.

39. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

40. Vzhľadom na to, že súd žalobu v celom rozsahu zamietol, žalovaný bol úspešný v celom rozsahu, a preto má proti neúspešnému žalobcovi nárok na plnú náhradu trov konania. Rovnaký režim ako na žalovaného sa čo do trov konania uplatní aj voči intervenientovi vystupujúcemu na strane žalovaného, a teda nakoľko bol žalovaný plne úspešný, patrí aj intervenientovi vystupujúcemu v konaní na jeho strane nárok na náhradu trov konania v rovnakom -plnom rozsahu. Súd preto žalovanému aj intervenientovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsah 100% proti plne neúspešnému žalobcovi. O výške náhrady trov konania rozhodne súdny úradník samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trenčín.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.